

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 563

гр. Перник , 28.06.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в закрито заседание на двадесет и осми юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: АНТОНИЯ АТ. АТАНАСОВА-
АЛЕКСОВА

Членове: ТАТЯНА ИВ. ТОДОРОВА
МАРИЕТА СТ. ДИНЕВА-
ПАЛАЗОВА

като разгледа докладваното от МАРИЕТА СТ. ДИНЕВА-ПАЛАЗОВА
Въззивно частно гражданско дело № 20211700500310 по описа за 2021 година

Производството по делото е по чл. 413, ал. 2, вр. чл. 274 и следв. ГПК.

Образувано е по частна жалба, подадена от „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, чрез пълномощника адв. С.З., против разпореждане № 266022 от 31.03.2021 г. по ч. гр. дело № 01535 по описа за 2021 г. на Пернишкия районен съд в частта му, с която е отхвърлено заявление № 267600/30.03.2021 г., подадено от частния жалбоподател за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК против Б. Г. Б. от *** за сумата от 24 лева, представляваща нотариални такси за периода от 01.04.2019 г. до 22.03.2021 г., за сумата от 106,39 лева- такси за периода от 01.04.2019 г. до 22.03.2021 г., и за сумата от 21,52 лева, застраховки за периода от 01.04.2019 г. до 22.03.2021 г.

Жалбоподателят намира разпореждането за неправилно и необосновано в обжалваната част. Твърди, че процесните вземания произтичат от договор за кредитна карта ***, сделка № ***, който бил сключен между заявителя и кредитополучателя Б. Г. Б.. Сочи, че в съответствие с чл. 19, ал. 3, т. 1 и т. 3 ЗПК в Годишния процент на разходите (ГПР), не се включвали разходите по събиране на дълга от неизправен длъжник, каквито са таксите за нотариални покани за обявяване на кредита за предсрочно изискуем и таксите за периода 01.04.2019 г. до 22.03.2021 г. Поддържа, че сумите за такси били уговорени в общите условия на „Юробанк България“ АД за издаване и използване на кредитни карти, които били приети и подписани от кредитополучателя, а застрахователните премии били дължими на основание Декларация за присъединяване на застрахованото лице към застрахователна програма „Защита на плащания“ на картодържателите на кредитни карти, издадени от частния жалбоподател и подписани от застрахованото лице – картодържател и банката. Досежно сумата от 24 лева се твърди, че същата представлява такса по раздел I, т. 5 от Тарифа за таксите и разноските към ЗЧСИ, която частният жалбоподател е заплатил на ЧСИ Стилиян Бадев за връчване на уведомление за обявяване на предсрочната

изискуемост на вземането по договора за кредитна карта. Според жалбоподателя тази такса следва да се заплати от длъжника на основание чл. 78 ЗЗД и не представлява неравноправна клауза. В частната жалба се сочи, че останалите претендирани такси са следните:

- такси при надвишаване на кредитния лимит, дължими на основание т. 1.5 от Приложение № 1, раздел „Условия“ към приложимите към момента на възникване на задължението общи условия на „Юробанк България“ АД за издаване и използване на кредитни карти *** (наричани по-долу ОУ), начислени както следва: сумата от 20,00 лева на 11.07.2018 г. и сумата от 21,19 лева на 10.08.2018 г.;

- такси за хартиено месечно извлечение, дължими на основание т. 2.11 от Приложение № 1, раздел „Такси при ползване“ от ОУ, както следва: такса от 1,67 лева, ведно с ДДС върху таксата в размер на 0,33 лева, начислени на 11.07.2018 г., такса от 1,67 лева, ведно с ДДС върху таксата в размер на 0,33 лева, начислени на 10.08.2018 г.;

- годишна такса за обслужване на сметката в размер на 31,20 лева, дължима на основание ОУ и общите условия на банката за откриване, водене и закриване на банкови сметки, начислена на 04.07.2018 г.;

- такса администриране на просрочен кредит в размер на 30,00 лева, начислена на 07.05.2020 г., дължима на основание Приложение № 1, раздел „Такси при ползване“ от ОУ;

- такси застрахователна премия към групов застрахователен договор по застрахователна програма „Защита на плащанията“, с дължима месечна застрахователна премия в размер на 0,399% от остатъчната стойност на баланса на кредитната карта в размер на 10,57 лева, начислена на 27.07.2018 г., и в размер на 10,95 лева, начислена на 28.08.2018 г.

Поради изложените доводи, жалбоподателят иска отмяна на разпореждането в обжалваната му част и моли да бъде издадена заповед за изпълнение против Б. Г. Б. за сумите, посочени по-горе. Претендира разноси за настоящото производство за държавна такса.

С оглед направената конкретизация в частната жалба на претендираните със заявлението такси и застраховки, не се налага оставянето му без движение за тяхното уточняване, като въззивната инстанция може да прецени основателността на тези такси поотделно.

Към частната жалба са приложени Общи условия на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД за издаване на кредитни карти *** и Приложение № 1 към тях, както и Общи условия на банката за откриване, водене и закриване на банкови сметки на физически лица в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, които не са подписани от страните и се различават от представените подписани от кредитополучателя ОУ към заявлението по чл. 417 ГПК, поради което не следва да се приемат като писмени доказателства по делото. Към частната жалба са приложени и декларация за присъединяване на застраховано лице към застрахователна програма „Защита на плащанията“ на картодържателите на кредитни карти, издадени от „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, преддоговорна информация по чл. 185 и чл. 177 КЗ, както и Сертификат към групов застрахователен договор, които вече са представени към заявлението по чл. 417 ГПК и също не следва да се приемат повторно като писмени доказателства.

Пернишкият окръжен съд намира частната жалба за редовна и допустима като подадена в законоустановения срок от легитимирана страна и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт. Разгледана по същество, съдът намира жалбата за неоснователна по следните съображения:

Производството по ч. гр. дело № 01535 по описа за 2021 г. на ПРС е образувано по заявление с № 267600/30.03.2021 г., подадено от „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК въз основа на извлечение от счетоводните книги на банката срещу Б. Г. Б. от *** за заплащане на следните суми:

1. сумата от 2235,18 лева, представляваща главница по договор за кредитна карта *** г., дължима за периода от 01.04.2019 г. до 22.03.2021 г.;
2. сумата от 529,08 лева, представляваща възнаградителна лихва, дължима за периода от 01.04.2019 г. до 22.03.2021 г.;
3. сумата от 268,81 лева, представляваща мораторна лихва, дължима за периода от 01.04.2019 г. до 22.03.2021 г.;
4. сумата от 24 лева, представляваща нотариални такси за периода от 01.04.2019 г. до 22.03.2021 г.;
5. сумата от 106,39 лева- такси за периода от 01.04.2019 г. до 22.03.2021 г.;
6. сумата от 21,52 лева, застраховки за периода от 01.04.2019 г. до 22.03.2021 г.;
7. ведно със законната лихва върху претендираните суми от дата на постъпване на заявлението в съда, до окончателното им изплащане.

С разпореждане № 266022 от 31.03.2021 г. по горепосоченото дело районният съд е разпоредил да се издаде заповед за изпълнение въз основа на документ по чл. 417 ГПК в полза на заявителя за сумата от 2235,18 лева, представляваща главница по договор за кредитна карта *** г., дължима за периода от 01.04.2019 г. до 22.03.2021 г., сумата от 529,08 лева, представляваща възнаградителна лихва, дължима за периода от 01.04.2019 г. до 22.03.2021 г., сумата от 268,81 лева, представляваща мораторна лихва, дължима за периода от 01.04.2019 г. до 22.03.2021 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението до окончателното изплащане на главницата, както и за сумите от 390,23 лева- адвокатско възнаграждение и 60,66 лева- държавна такса за заповедното производство съразмерно с уважения размер на вземанията, но е отхвърлил заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК за сумата от 24 лева, представляваща нотариални такси за периода от 01.04.2019 г. до 22.03.2021 г., сумата от 106,39 лева- такси за периода от 01.04.2019 г. до 22.03.2021 г. и за сумата от 21,52 лева, застраховки за периода от 01.04.2019 г. до 22.03.2021 г. За да отхвърли заявлението в тази част, ПРС е приел, че тези уговорки противоречат на забраната на чл. 33, ал. 1 ЗПК и на чл. 143, т. 5 ЗЗП. Намерил е за недопустимо под формата на такси да се начислява обезщетение за забавено плащане над размера на законната лихва. Посочил е още, че от представените документи не може да се установят хипотезите на начисляване на тези суми, нито какви конкретни действия се предвижда да бъдат осъществени чрез заплащането им. Досежно нотариалните такси е обсъдил липсата на изискване за уведомяване на длъжника чрез нотариална покана за настъпилата предсрочна изискуемост на кредита. Отбелязал е, че става въпрос за услуги, свързани с договора за кредит, чието претендиране противоречи на чл. 10а, ал. 2 ЗПК.

От изложеното в т. 9, б. „в“, т. 14 от заявлението и приложното към него извлечение от счетоводни книги е видно, че заплащането на сумите се претендира въз основа на сключен на *** г. между „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД и кредитополучателя

Б. Г. Б. договор за кредитна карта ***, по силата на който кредитополучателят е усвоил кредит в размер на 2320,29 лева, с което е надвишил разрешения кредитен лимит от 2300 лева. Посочено е, че на основание чл.20.2 от Общите условия за издаване и използване на кредитна карта, банката е упражнила правото си, поради неплащане на минималните месечни вноски по две последователни месечни извлечения (от дати 01.04.2019 г. и 01.05.2019 г.) да обяви цялото задължение на картодържателя за предсрочно изискуемо и дължимо, без да се прекратява действието на договора, за което длъжникът бил уведомен чрез ЧСИ, като предсрочната изискуемост на кредита е настъпила на 11.12.2020 г. с връчване на уведомлението.

От представените към заявлението писмени доказателства- заявление-заявление-договор от ***г.; Общи условия на „Юробанк България“ АД за издаване и използване на кредитни карти, се установява наличието на договор за кредитна карта ***. От представеното по делото препис-извлечение от счетоводните книги се установява размерът на задължението на длъжника по пера- главница, лихви и такси. Действително в подаденото заявление от страна на банката липсва конкретизация на основанието, на което се претендира всяка една такса, но както вече бе посочено в депозираната срещу разпореждането въззивната частна жалба заявителят - частен жалбоподател ги е конкретизирал по дата и основание, поради което и не се налага оставяне без движение на заявлението.

Правилно районният съд е приел, че с оглед качеството на заемателя е налице договор с потребител по смисъла на § 13 от ДР на ЗЗП, спрямо който са приложими разпоредбите на Закона за потребителския кредит (ЗПК) и Закона за защита на потребителите (ЗЗП).

В чл. 8.1. от приложените към заявлението ОУ на „Юробанк България“ АД, които имат действие по отношение на договора за кредитна карта поради подписването им на всяка страница от кредитополучателя, предвидено, че банката издава и изпраща всеки месец на картодържателя с обикновена поща и/или чрез електронна поща месечно извлечение, което отразява всички транзакции с картата, както и всички други операции на картодържателя, извършени през съответния месечен отчетен период, посочен в извлечението, включително общо дължимата сума, минималната месечна вноска и датата на издължаването □. От приложеното заявление-договор, се установява, че Б. Г. Б. не е заявил получаване на известия по email и sms относно транзакции, теглене в брой и извлечение. Съгласно Приложение № 1 към ОУ, раздел „Такси при ползване“, таксата за хартиено извлечение по пощата е в размер на 2 лева с вкл. ДДС. Поради това на посоченото основание длъжникът дължи заплащане на претендираните такси за хартиено месечно извлечение, изпратено по пощата, както следва- такса от 1,67 лева, ведно с ДДС върху таксата в размер на 0,33 лева, начислени на 11.07.2018 г., такса от 1,67 лева, ведно с ДДС върху таксата в размер на 0,33 лева, начислени на 10.08.2018 г.

Начислени от Банката са такси при надвишаване на кредитния лимит, в размер на сумата от 20,00 лева на 11.07.2018 г. и сумата от 21,19 лева на 10.08.2018 г. Като основание за дължимост на тези такси е посочена т. 1.5 от Приложение № 1, раздел „Условия“ към ОУ, в която е предвидено, че таксата при надвишаване на кредитния лимит е 5 % от размера на надвишението. Нито в заявлението, нито в частната жалба се съдържат твърдения за надвишен кредитен лимит от Б. Г. Б.. Такива обстоятелства са отразени единствено в приложеното към заявлението извлечение от счетоводните книги, в което е посочено, че разрешеният кредитен лимит е в размер на 2300 лева, а усвоеният кредит е 2320,29 лева. Доколкото извлечението от счетоводните книги е

доказателство, следва да се приеме, че надвишението е в размер на 20,29 лева, поради което дължимата върху него такса от 5% е на стойност 1,01 лв. За разликата над тази сума до претендираните 20,00 лева, начислени на 11.07.2018 г., както и за и сумата от 21,19 лева, начислени на 10.08.2018 г., претенциите се явяват неоснователни и правилно са отхвърлени от районния съд.

Останалите такси, претендирани от заявителя до пълния им размер от 106,39 лева, както и нотариалните и застрахователни такси настоящият съдебен състав намира за недължими, по следните съображения:

Начислената годишна такса за обслужване на сметката в размер на 31,20 лева, начислена на 04.07.2018 г., не се дължи, тъй като такава такса липсва в Приложение № 1, раздел „Условия“ към ОУ, в което са предвидени единствено такси за обслужване на платежен инструмент на основен картодържател на стойност съответно 45 лева и на допълнителен картодържател в размер на 20 лева. Отделно от това следва да се има предвид, че по естеството си дейността по управление на кредита по смисъла на чл.10а ЗПК съставлява комплекс от действия по неговото администриране и мониторинг, които се осъществяват от банката с крайна цел връщане на заетите средства, като банката обслужва ежемесечно сметката, по която се отчита връщането на кредита. Следователно обслужването на сметката е пряко следствие от дейността по администриране и мониторинг на кредита, т. е. от неговото управление. Разпоредбата на чл.10а, ал. 2 ЗПК забранява изискването и заплащането на такси и комисиони за действия, свързани с усвояване и управление на кредита, каквото представлява обслужването на сметката, поради което тази годишната такса за обслужване на сметката е недължима като начислена в противоречие със закона.

Недължима е и таксата за администриране на просрочен кредит в размер на 30.00 лева, начислена на 07.05.2020 г. Уговорката за заплащане на такава такса е в противоречие с нормата на чл. 33, ал. 1 ЗПК и с нея се цели заобикаляне на предвиденото в нея ограничение, че при забава на потребителя кредиторът има право само на лихва върху неплатената в срок сума за времето на забавата. В същото време с тази такса се оскъпява кредита и води до неоснователно обогатяване на заемодателя. Администрирането на просрочен кредит е дейност, която се извършва евентуално от кредитора във връзка със събиране на задължението и няма характеристиката на "допълнителни услуги" в полза на потребителя. По своето естество това са разходи във връзка с извънсъдебното събиране на задължението и не попадат в изброените в чл. 10а, ал. 1 ЗПК услуги. Дори и да се приеме, че това са услуги, свързани с договора за кредитна карта, то те са такива по управление на кредита, поради което и тази такса противоречи на забраната на чл. 10а, ал. 2 ЗПК, според която кредиторът не може да изисква заплащане на такси и комисионни за действия по управление на кредита.

По отношение на претенцията за такси застрахователна премия следва да се посочи, че към заявлението по чл. 417 ГПК е приложен сертификат без номер и дата към групов застрахователен договор по застрахователна програма „Защита на плащанията по кредитни карти“ № *** за застрахователен пакет „Защита макс“, както и декларация за присъединяване на застрахованото лице към застрахователна програма „Защита на плащанията“ на картодържателите на кредитни карти, издадени от „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД. И двата документа са подписани от длъжника Б. Г. Б., но липсва посочена дата, както и отразяване към кой договор за издаване на кредитна карта същите са сключени. С декларацията се дава съгласие за присъединяване на декларатора към групов застрахователен договор по застрахователна програма „Защита на плащанията“ на картодържателите на кредитни карти, издадени от

„ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД с дължима месечна застрахователна премия в размер на 0,399% от остатъчната стойност на баланса по кредитната карта, определена съгласно Общите условия и при следните застрахователни покрития по застрахователен пакет „Защита макс“. Липсата на посочване на дата на подписване на декларацията, както и на договора за кредитна карта, към който същата е сключена, водят до неяснота на функцията на застраховката и връзката ѝ с договора за кредитна карта. Поради това не би могло да се установи дали към посочените дати на начисляване на застрахователните такси 27.07.2018 г. и 28.08.2018 г. декларацията е била подписана и съответно е възникнало задължение за заплащане на премията. Непосочването на договора за кредитна карта в декларацията води и до невъзможност да се изчисли размера на застрахователната премия. Ето защо претенциите за заплащане на такси застрахователна премия към групов застрахователен договор по застрахователна програма „Защита на плащанията“, с дължима месечна застрахователна премия в размер на 0,399% от остатъчната стойност на баланса на кредитната карта в размер на 10,57 лева, начислена на 27.07.2018 г., и в размер на 10,95 лева, начислена на 28.08.2018 г., се явяват неоснователни.

С приложеното към заявлението уведомление, връчено на 11.12.2020 г. чрез ЧСИ С. Б. с рег. № ***, на майката на кредитополучателя Б. Г. Б.- И. Б., е обявена предсрочна изискуемост на задълженията му по договора за кредитна карта *** г., като е посочено, че дължимата главница е на стойност 2333,09 лева, а лихвите са в размер на 307,32 лева. Представено е и платежно нареждане за заплащане на сума в размер на 24 лева по сметка на ЧСИ С. Б. с посочено основание- т. 5 Б.Б. *****. Предвид описанието на претенцията за такса за уведомяване на длъжника за настъпила предсрочна изискуемост на договора за банков кредит чрез ЧСИ, дадена в т. 14 от заявлението и уточнена с частната жалба, настоящият състав намира, че тези разноси се претендират поради забава на длъжника. Съгласно чл. 33, ал. 1 ЗПК, разпоредбата на който е приложим към процесния договор за кредитна карта *** г., при забава на потребителя кредиторът има право само на лихва върху неплатената в срок сума за времето на забавата. По силата на чл. 10а, ал. 1 ЗПК кредиторът може да събира само такси и комисионни за допълнителни услуги, свързани с договора за потребителски кредит, като посочване на вземането като разноси по изпълнението по смисъла на чл. 78 ЗЗД не променя факта, че това задължение не съответства на никаква допълнителна услуга, предоставяна от заемотателя. Дейността по изготвяне и връчване на покани за доброволно изпълнение, съдържащи и уведомления за обявяване на предсрочна изискуемост по чл. 60, ал. 2 ЗКИ, по естеството си не касае допълнителни услуги, свързани с договора за потребителски кредит, а е във връзка с извънсъдебното събиране на задължението, следователно не попада в изброените в чл. 10а, ал. 1 ЗПК услуги /в този смисъл решение № 345/9.01.2019 г. по т. д. № 1768/18 г. на ВКС, II ТК/. Дори и да се приеме, че става дума за услуги, свързани с договора за потребителски кредит, то те са такива по управление на кредита. Поради това претендирането им от потребителя противоречи и на забраната на чл. 10а, ал. 2 ЗПК, според която кредиторът не може да изисква заплащане на такси и комисионни за действия за управление на кредита.

По изложените съображения въззивната инстанция намира, че заплащането на направените от заявителя разходи в размер на сумата от 24 лева за изготвяне и връчване чрез ЧСИ на уведомление за обявяване на предсрочна изискуемост до длъжника, които се претендират със заявлението, таксите застрахователна премия към групов застрахователен договор по застрахователна програма „Защита на плащанията“, с дължима месечна застрахователна премия в размер на 0,399% от остатъчната стойност на баланса на кредитната карта в размер на 10,57 лева, начислена на

27.07.2018 г., и в размер на 10,95 лева, начислена на 28.08.2018 г., - годишната такса за обслужване на сметката в размер на 31,20 лева, дължима на основание ОУ и общите условия на банката за откриване, водене и закриване на банкови сметки, начислена на 04.07.2018 г.; таксата администриране на просрочен кредит в размер на 30,00 лева, начислена на 07.05.2020 г., дължима на основание Приложение № 1, раздел „Такси при ползване“ от ОУ, както и таксите при надвишаване на кредитния лимит, за разликата над сумата от 1,01 лв. до претендираните 20,00 лева, начислени на 11.07.2018 г., както и за и сумата от 21,19 лева, начислени на 10.08.2018 г., противоречат на закона на основание чл. 411, ал. 2, т. 2 ГПК, поради което правилно и законосъобразно районният съд е отказал издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК за тези суми.

По изложените съображения оспореното разпореждане следва да се отмени в частта, с която е отхвърлено заявлението по чл. 417 ГПК по отношение на таксите за хартиено месечно извлечение, дължими на основание т. 2.11 от Приложение № 1, раздел „Такси при ползване“ от ОУ, както следва: такса от 1,67 лева, ведно с ДДС върху таксата в размер на 0,33 лева, начислени на 11.07.2018 г., такса от 1,67 лева, ведно с ДДС върху таксата в размер на 0,33 лева, начислени на 10.08.2018 г., както и за сумата от 1,01 лв., начислена на 11.07.2018 г., представляваща такса при надвишаване на кредитния лимит. В останалата му обжалвана част разпореждането на заповедния съд следва да се потвърди поради съвпадане на изводите на двете съдебни инстанции, а подадената против него частна жалба- да се остави без уважение като неоснователна.

При този изход на настоящото производство, следва да се присъдят и сумата от 0,10 лева- държавна такса и 0,64 лева- адвокатско възнаграждение, представляваща съразмерна част от уваженото вземане, към присъдените от заповедния съд разноски от 60,66 лева- държавна такса за заповедното производство и 390,23 лева- адвокатско възнаграждение.

Съразмерно на уважената част от частната жалба и съобразно направеното искане на частния жалбоподател следва да се присъди сумата от 0,49 лева за държавна такса за обжалване, съразмерно с уважената част от жалбата, поради което и за тази сума за разноски в заповедното производство следва да бъде издадена заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ разпореждане № 266022 от 31.03.2021 г. по ч. гр. дело № 01535 по описа за 2021 г. на Пернишкия районен съд в частта му, с която е отхвърлено заявление № 267600/30.03.2021 г., подадено от "Юробанк България" АД за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК против Б. Г. Б. от *** за сумата от 1,67 лева, ведно с ДДС върху таксата в размер на 0,33 лева, начислени на 11.07.2018 г., и за сумата от 1,67 лева, ведно с ДДС върху таксата в размер на 0,33 лева, начислени на 10.08.2018 г., представляващи такси за хартиено месечно извлечение, дължими на основание т. 2.11 от Приложение № 1, раздел „Такси при ползване“ от ОУ, и за сумата от 1,01 лв., начислена на 11.07.2018 г., представляваща такса при надвишаване на кредитния лимит, **КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ДА СЕ ИЗДАДЕ заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист по реда

чл. 417 ГПК в полза на "Юробанк България" АД, с ЕИК 000694749, против длъжника Б. Г. Б., с ЕГН *****, за следните суми: сумата от 1,67 лева, ведно с ДДС върху нея в размер на 0,33 лева, начислени на 11.07.2018 г., и за сумата от 1,67 лева, ведно с ДДС върху нея в размер на 0,33 лева, начислени на 10.08.2018 г., представляващи такси за хартиено месечно извлечение, дължими на основание т. 2.11 от Приложение № 1, раздел „Такси при ползване“ от ОУ, за сумата от 1,01 лв., начислена на 11.07.2018 г., представляваща такса при надвишаване на кредитния лимит, за сумата от 0,10 лева- държавна такса за заповедното производство и сумата от 0,64 лева- адвокатско възнаграждение за заповедното производство, както и за сумата от 0,49 лева, представляваща държавна такса за въззивно обжалване.

ПОТВЪРЖДАВА разпореждане № 266022 от 31.03.2021 г. по ч. гр. дело № 01535 по описа за 2021 г. на Пернишкия районен съд в останалата му обжалвана част.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____